

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1374/2508

เด็กหญิงบุญเสริม ชลกิจ โดยนางย่อง ถนอมสิน ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์ นายยัง มลิเครือ จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 59, ป.อ. มาตรา 276, ป.วิ.อ. มาตรา 3, ป.วิ.อ. มาตรา 5, ป.วิ.อ. มาตรา 218

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลย 2 ปี จำเลยฎีกา และในฎีกานั้นจำเลยได้อ้างอิงหลักฐานและเหตุผลเพื่อแสดงว่าโจทก์ฟ้องในนามของตนเอง มิใช่ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของผู้เสียหาย ดังนี้ ฎีกาของจำเลยจึงเป็นฎีกาในข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218

คำพิพากษา

คดีนี้ โจทก์ฟ้องว่า เด็กหญิงบุญเสริม อายุ ๑๔ ปี ๔ เดือน เป็นบุตรโจทก์ อยู่ในความปกครองดูแลของโจทก์ จำเลยได้บังอาจข่มขืนกระทำชำเราเด็กหญิงบุญเสริม โดยจำเลยใช้กำลังประทุษร้ายจับแขน อดปาก อดคร่าพาไปกระทำการข่มขืนกระทำชำเรา ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๙, ๒๗๖ จำเลยให้การปฏิเสธ และตัดฟ้องว่า โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง ศาลชั้นต้นวินิจฉัยว่าตามข้อเท็จจริงของจำเลยนั้น ปรากฏว่าเด็กหญิงบุญเสริมโดยนางย่องมารดาผู้แทนโดยชอบธรรมเป็นโจทก์ฟ้องจำเลย เด็กหญิงบุญเสริมเป็นผู้เสียหายในคดีนี้และเป็นผู้เยาว์ นางย่องมารดาเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมจึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้แทนเด็กหญิงบุญเสริมได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓ และ ๕ ข้อตัดฟ้องของจำเลยจึงตกไป ส่วนข้อเท็จจริงศาลชั้นต้นฟังว่าจำเลยกระทำผิดตามฟ้อง พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๖ ให้จำคุก ๒ ปี จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น จำเลยฎีกาว่า ตามคำฟ้องของโจทก์ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๗ บรรยายไว้แจ้งชัดว่า นางย่อง ถนอมสิน โจทก์ นายยัง มลิเครือ จำเลยและเพื่อสนับสนุนให้เห็นเด่นชัดขึ้นอีกว่า นางย่อง ถนอมสิน ได้ฟ้องในฐานะส่วนตัว มิได้ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กหญิงบุญเสริม ก็คือ ตามคำฟ้องข้อ ๑ โจทก์ได้บรรยายฟ้องไว้ชัดเจนว่า "ข้อ ๑ เด็กหญิงบุญเสริม ชลกิจ อายุ ๑๔ ปี ๔ เดือน เป็นบุตรโจทก์ อยู่ในความปกครองดูแลของโจทก์" คำว่าโจทก์ในที่นี้หมายถึงนางย่อง ถนอมสิน ผู้เป็นโจทก์นั่นเอง ยิ่งกว่านั้น ตามหมายนัดไต่สวนมูลฟ้องของศาลชั้นต้น ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๐๗ ก็ลงไว้ว่านาย (นาง) ย่อง ถนอมสิน โจทก์ นายยัง มลิเครือ จำเลย ฉะนั้น จึงต้องฟังว่านางย่อง ถนอมสิน ฟ้องในฐานะส่วนตัว ซึ่งศาลชอบที่จะยกฟ้องเสีย ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ฎีกาของจำเลยเป็นการอ้างอิงหลักฐานและเหตุผลเพื่อแสดงว่าโจทก์ฟ้องในนามของตนเอง มิใช่ฟ้องในฐานะผู้แทนโดยชอบธรรมของเด็กหญิงบุญเสริม ฎีกาของจำเลยจึงเป็นฎีกา ข้อเท็จจริง ต้องห้ามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ พิพากษายืน

องค์คณะ

วิเชียร เสวตรุนทร์ · สอาด นาวิเจริญ · สวิง ลัดพลี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1374/2508>